

«І замалий, і неширокий...» (1980)

Вінграновський Микола Степанович

* * *

І замалий, і неширокий
Цей світ без берега і меж,
Що з ночі в ніч притихлим оком
В вікні дорогу стережеш.

Суха та шибка чи волога
У сніголет чи в дощосіч,
Але порожня йде дорога
З гори під гору, з ночі в ніч.

Вже й сон твої цілує ноги,
Спориш сіріє за дверми —
Та заверни мене з дороги,
Ти хочеш! можеш! — заверни!

Невже нам дітись де немає?
Хіба ти в мене не одна?..
Ти б завернула, та немає,
Ні слів, ні голосу нема...

1980

Постійна адреса: http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/i_zamalyi_i_neshyrokyi